

Ing. Karel Brázdil, CSc.

Narodil se 28. 12. 1958 v Kroměříži. Vysokoškolské vzdělání v oboru geodézie a kartografie získal v roce 1985 na Vojenské akademii (VA) Antonína Zápotockého v Brně. V rámci mezipodborového studia získal současně i vysokoškolské vzdělání v oboru vojenské počítače a automatizace. Vědeckou hodnost kandidáta technických věd v oboru kartografie získal dálkovým studiem na VA v Brně v roce 1994. V roce 1999 absolvoval dlouhodobý kurz dálkového průzkumu Země v Toulouse ve Francii a v roce 2001 tříměsíční stáž zaměřenou na řízení geografického zabezpečení mírových operací aliance NATO ve vojenské geografické službě Velké Británie. V průběhu vojenské kariéry zastával řadu funkcí v Topografické, respektive Geografické službě Armády České republiky (AČR). V letech 1999 a 2000 byl náčelníkem oddělení rozvoje topografického zabezpečení a zástupcem náčelníka Topografické služby AČR. Od roku 2000 byl náčelníkem Vojenského topografického ústavu v Dobrušce a od roku 2003 do konce roku 2005 náčelníkem Vojenského geografického a hydrometeorologického úřadu Ministerstva obrany ČR. Jeho hlavním odborným zaměřením byla kartografie a geografické informační systémy určené pro obranu státu a krizové řízení. Významným způsobem přispěl k vytvoření vojenského geografického informačního systému a k tvorbě nového státního mapového díla pro zabezpečení obrany republiky. V tomto období působil v řadě mezinárodních komisí a v pracovních skupinách organizovaných NATO. Od 1. 1. 2006 pracuje v Zeměměřičském úřadě (ZÚ). Nejprve zastával funkci vedoucího odboru správy ZABAGED a od roku 2008 funkci vedoucího zeměměřičského odboru Pardubice. Zasloužil se o transformaci leteckého měřického snímkování území ČR z analogového na digitální, o zvýšení rozlišovací úrovně leteckých měřických snímků (LMS) z 0,50 m na 0,20 m a o zkrácení periody snímkování a tvorby Ortofota ČR na dva roky. Byl iniciátorem a hlavním organizátorem nového výškopisného mapování ČR metodou leteckého laserového skenování (2010 až 2013), z jehož dat vznikají digitální modely reliéfu, digitální model povrchu a nový výškopis pro státní mapu 1 : 5 000. Je navrhovatelem a vytrvalým propagátorem řady modernizačních projektů v oblastech geoinformatiky a počítačové kartografie, o čemž svědčí i jeho příspěvky v GaKO. Např. v roce 2013 zpracoval Projektový záměr modernizace Geoportálu ČÚZK a Informačního systému leteckého měřického snímkování a Ortofota ČR. Jeho součástí je i vytvoření národního digitálního archivu LMS a aplikací pro jejich prezentaci dálkovým přístupem cestou internetu. Dlouhodobě usiluje o rozvoj kolegiálních mezirezortních odborných vztahů s cílem prosazovat postupnou integraci územně orientovaných informačních systémů veřejné správy ČR. Na základě výběrového řízení byl předsedou Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního od 1. 1. 2014 jmenován ředitelem ZÚ.

(Viz též osobní zpráva v Geodetickém a kartografickém obzoru, 2013, č. 12, s. 331.)

Prof. Ing. Alojz Kopáček, PhD.

Narodil sa 6. 10. 1958 v Šali, v rodine geodeta. Odbor geodézia a kartografia (GaK) skončil na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave s vyznamenaním v roku 1982 a nastúpil do národného podniku Duslo Šaľa, kde pracoval v oddelení dokumentácie. V rokoch 1983 až 1986 bol interným aspirantom na Katedre geodézie (KG) SvF SVŠT. Po skončení aspirantúry prešiel na pedagogické miesto na KG SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako odborný asistent na predmety geodézia, geodézia v podzemných priestoroch (GvPP) a inžinierska geodézia (IG). Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1987. V rokoch 1991 až 1994 pôsobil na KG a IG Technickej univerzity vo Viedni, kde prednášal a viedol cvičenia z predmetov geodézia a IG. Za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný 1. 4. 1998 na základe habilitačnej práce a za profesora pre odbor geodézia a geodetickú kartografiu 1. 4. 2004. Od 1. 2. 2000 do 31. 1. 2007 vykonával akademickú funkciu prodekana SvF STU. Od 1. 2. 2007 (druhé volebné obdobie) je dekanom SvF. Prednáša predmety IG I, IG II, GvPP, meracie systémy v IG a v anglickom jazyku predmet Surveying in Civil Engineering (CE) v rámci štúdia CE. Je školiteľom doktorandov a členom odborových komisí pre GaK na STU v Bratislave, ČVUT v Prahe a TU v Košiciach. V pedagogickej a vo vedeckovýskumnej činnosti sa zameriaval najmä na oblasť vývoja automatizovaných meracích systémov a možnosti ich využitia v IG. Zaslúžil sa o zavedenie predmetu meracie systémy v IG do výučby a o jeho zabezpečenie študijnou literatúrou. Je autorom 1 monografie, spoluautorom 1 učebnice, autorom a spoluautorom 4 dočasných vysokoškolských učebníc (skript), 19 realizovaných projektov a vyše 100 odborných a vedeckých prác, z toho viac ako 30 v zahraničí. Referoval na domácich (31) a medzinárodných (29) konferenciách a sympóziách. Je tiež spolueditorom 9 zborníkov z medzinárodných konferencií. Je zakladateľom a odborným garantom série medzinárodných konferencií o IG v anglickom jazyku INGeo. Popri pedagogickej činnosti sa aktívne zapája do riešenia výskumných úloh a grantových projektov, najmä v oblasti automatizácie procesu merania a navigácie vo vnútorných priestoroch. Je zodpovedným riešiteľom 4 grantových projektov a spoluriešiteľom 10 výskumných úloh. Je zakladateľom a od roku 1999 predsedom technickej komisie 89 Geodézia a kartografia Slovenského ústavu technickej normalizácie. V rokoch 2002 až 2010 bol členom pracovnej skupiny siete európskych univerzít, ktorej cieľom bolo vypracovanie jednotného modelu študijného programu všeobecne akceptovateľného na univerzitách zabezpečujúcich výučbu geodézie, kartografie, katastra a geografických informačných systémov v Európe. Od roku 2002 je členom a národným delegátom komisie C2 „Vzdelávanie“ Medzinárodnej federácie geodetov (FIG). Na valnom zhromaždení FIG v roku 2004 bol zvolený za predsedu komisie C6 „IG“ FIG na roky 2006 až 2010. Od roku 2005 je členom korešpondentom geodetickej komisie Bavorskej akadémie vied. Od roku 2008 je predsedom skúšobnej komisie Komory geodetov a kartografov.

(Pozri aj osobnú správu v Geodetickom a kartografickom obzore, 2013, č. 11, s. 308.)

Výročí 60 rokov:

Ing. Matej Klobušiak, PhD.

Narodil sa 16. 11. 1953 v Liptovskom Mikuláši. V roku 1978 s vyznamenaním skončil odbor geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave a nastúpil do Geodetického ústavu, n. p., Bratislava do prevádzky geodetických základov (GZ) – oddielu nivelácie a neskôr oddielu gravimetrie. Tu vykonával terénne práce na obnove a modernizácii základného výškového a tiažového bodového poľa. V rokoch 1982 a 1983 absolvoval na SvF SVŠT dva semestre teórie odhadu. Na vlastnú žiadosť bol v roku 1983 preradený do výpočtového strediska – oddelenia programovania a analýzy, s pracovným zaradením matematik-analytik. V rokoch 1983 až 1985 absolvoval viacero kurzov a školení z oblasti programovania a informačných systémov a v rokoch 1982 až 1987 v Slovenskej akadémii vied 8 semestrov vybraných častí matematickej štatistiky a teórie odhadu pod vedením manželov Kubáčkovcov. V rokoch 1983 až 1986 sa výskumne podieľal na budovaní automatizovaného informačného systému geodézie a kartografie, časť základné bodové pole. V roku 1988 bol, na základe konkurzu, vybraný do Výskumného ústavu geodézie a kartografie (VÚGK) v Bratislave. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1990. Vo VÚGK, ako samostatný výskumný a vývojový pracovník, riešil výskumné úlohy najmä z oblasti GZ a integrovanej geodetickej siete. 1. 2. 2000 sa vrátil na svoje prvé pracovisko, aj keď v inej organizačnej podobe, ako vedúci oddelenia rozvoja a medzinárodnej spolupráce Geodetického a kartografického ústavu (GKÚ). Tu sa zaslúžil o rozvoj hlavných úloh GKÚ a ďalej aktívne pracoval na rozvoji nových GZ na báze permanentných alebo epochových meraní globálneho systému určovania polohy. Od 1. 2. 2004 do 28. 2. 2007 vykonával funkciu projektovo-technického námestníka riaditeľky GKÚ. Je autorom a spoluautorom 30 odborných a vedeckých prác, z toho 7 v jazyku anglickom, 4 koncepcií a 4 výskumných správ, z toho autorom 10 samostatne riešených etáp. Ďalej je autorom 8 programových systémov na komplexné spracovanie nameraných údajov. Od 1. 3. 2007 pôsobí ako geodet živnostník v oblasti programovania.

Ing. Petr Pospíšil

Narodil se 2. 11. 1953 v Brně, kde po absolvování čtyřletého gymnázia vystudoval na Vysokém učení technickém (VUT) v Brně obor geodézie a kartografie. Po absolvování VUT v roce 1978 nastoupil do provozu mapování Geodézie, n. p., Brno. Po vojenské prezenční službě se přestěhoval ke Stráži nad Nežárkou a od roku 1980 nastoupil na Středisko geodézie Jindřichův Hradec n. p. Geodézie České Budějovice. V roce 1995 se stal ředitelem Katastrálního úřadu (KÚ) v Jindřichově Hradci, kde se angažoval v prosazování upřesňování nedokončeného přídelového řízení především formou pozemkových úprav. V letech 2001 a 2002 spolupracoval s Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním na projektu pomoci Nizozemského katastru právě v oblasti přídelového řízení a registru budov. V roce 2007 se přestěhoval zpět do Brna a byl jmenován ředitelem Katastrálního pracoviště Vyškov KÚ pro Jihomoravský kraj. Tuto funkci zastává i v současné době. Zabývá se hlavně problémy při šetření

hranic obvodů pozemkových úprav a neřešených pozemků uvnitř lokalit komplexních pozemkových úprav.

Doc. Ing. Viliam Vatrť, DrSc.

Narodil se 2. 11. 1953 v Piešťanech (Slovenská republika). Středozškolské vzdělání získal v roce 1973 na Vojenském gymnáziu Jana Žižky v Moravské Třebové, vysokoškolské v oboru geodézie a kartografie v roce 1978 na Vojenské akademii (VA) AZ v Brně. Po studiích začal pracovat jako voják z povolání ve funkci inženýr-analytik ve Vojenském topografickém ústavu v Dobrušce. Od roku 1989 pracoval ve Výzkumném středisku 090 Praha jako vedoucí oddělení rozvoje geodézie, geofyziky a mapování. V roce 1990 obhájil kandidátskou disertační práci (CSc.). V dalších letech zastával různé odborné funkce v oblasti výzkumu. Od roku 1994 byl členem řady mezinárodních organizací za Armádu České republiky (AČR). Od roku 2000 je členem Special Study Group Global Geodesy Topics: Satellite Altimetry Applications a od roku 2001 členem redakční rady časopisu Acta Geodaetica. V roce 2002 obhájil doktorskou disertační práci (DrSc.). V téže roce odešel na vlastní žádost do zálohy a od roku 2003 je samostatným vědeckým pracovníkem ve Vojenském geografickém a hydrometeorologickém úřadu v Dobrušce. Od roku 2004 působí ve speciální skupině Mezinárodní geodetické unie (IAG) ICP1.2 Vertical Reference Frames v rámci IAG Inter-Commission Project. V rámci tohoto projektu vyvinul a číselně stanovil světovou konstantu W_0 – potenciál na geoidu, která byla zařazena do souboru světových konstant. Od roku 2004 zastupuje AČR v Českém národním komitétu geodetickém a geofyzikálním, v roce 2006 se stal členem Českého národního komitétu oceánografického pro řešení mezivládních projektů v rámci výboru pro vědu a výzkum UNESCO. V roce 2007 získal vědecko-pedagogický titul „docent“. V letech 1993–2000 přednášel na VA v Brně předmět fyzikální geodézie. Od roku 2008 přednáší na VUT v Brně předmět fyzikální geodézie a geofyzika. Za stanovení konstanty potenciálu na geoidu W_0 a její aplikace v geodézii, astronomii, letectví a družicových technologiích obdržel v roce 2011 prestižní cenu „ČESKÁ HLAVA“ v kategorii INVENCE.

Výročí 65 let:

Ing. Jaroslav Bortl

Narodil se 7. 11. 1948 ve Zlíně. V roce 1954 se s rodiči přestěhoval do Prostějova, kde absolvoval v roce 1967 střední všeobecně-vzdělávací školu. Po maturitě pokračoval v abiturientském studiu geodézie a kartografie na SPŠ stavební v Brně, kterou ukončil maturitou v roce 1969. Nastoupil jako geodet k Hutnímu projektu Praha, závod Prostějov. V letech 1969 až 1971 vykonával základní vojenskou službu a po jejím ukončení nastoupil k Oblastnímu ústavu geodézie v Brně na středisko geodézie (SG) Žďár nad Sázavou, kde jako geodet pracoval až do konce roku 1975. V letech 1976 až 1980 pracoval na SG v Gottwaldově, dnes Zlín, v oddělení geometrických plánů, základních map závodů a vyhotovování účelových map pro výstavbu. V letech 1973 až 1979 formou dálkového studia vystudoval ČVUT, fakultu stavební, obor geodézie a kartografie. Od roku 1981 zastával

funkci vedoucího detašovaného pracoviště SG ve Valašských Kloboukách a v letech 1983 a 1984 byl zástupcem vedoucího SG pro okresy Brno-město a Brno-venkov. Od 1. 10. 1984 byl zástupcem ředitele Krajské geodetické a kartografické správy pro Jihomoravský kraj a po její transformaci k 1. 1. 1991 až do konce roku 1996 vykonával funkci vedoucího ekonomického odboru. K 1. 1. 1997 odešel k firmě Metrik – geodetické práce, s. r. o., Brno a spolčníky firmy byl jmenován jejím ředitelem. V roce 1999 se vrátil do rezortu jako vedoucí detašovaného pracoviště Katastrálního úřadu Brno-venkov v Židlochovicích a následně v roce 2004 nastoupil na Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně na pozici zástupce ředitele a od 1. 1. 2007 byl jmenován jeho ředitelem. V letech 1983 až 1985 absolvoval postgraduální studium na Vysoké škole ekonomické v Praze, fakultě řízení, v roce 1986 odbornou stáž na Českém úřadě geodetickém a kartografickém v odboru ekonomickém. Je držitelem úředního oprávnění na ověřování výsledků zeměměřických činností a v letech 1992 až 1998 působil jako externí učitel na Vysokém učení technickém v Brně na katedře geodézie v předmětech katastr nemovitostí a organizace a řízení geodetických a kartografických prací. Mezi jeho záliby patří sport (cyklistika, turistika, lyžování) a zahrádkaření.

Ing. Peter Černý, PhD.

Narodil sa 6. 10. 1948 v Boleráze (okres Trnava). Po skončení štúdia odboru geodézie a kartografia na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1972 pracoval ako asistent a od roku 1975 ako odborný asistent na Katedre geodetických základov SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) v Bratislave. Viedol cvičenia z predmetov teória systémov a kybernetika, výpočtová a grafická technika. Od roku 1990 vedie prednášky a cvičenia z predmetov výpočtová technika (od roku 2007 informačné technológie) a programovanie. Od toho istého roku sa podieľa na tvorbe rozvrhu hodín celej SvF (160 až 200 krúžkov). V rokoch 1997 až 2000 vykonával funkciu zástupcu vedúceho Katedry geodetických základov. Je spoluautorom 3 dočasných vysokoškolských učebníc (skript): „Meranie v geodetických sieťach“, „Výučba v teréne“ a „Programovanie“. V roku 2008 bol dekanom SvF STU ocenený Plaketou profesora Gála za dlhoročné pôsobenie na SvF STU a za činnosti súvisiace s prípravou pedagogického procesu na fakulte. Pozoruhodné sú aj jeho športové aktivity nielen v rámci SVŠT/STU, ale aj v rámci Slovenska – najmä v stolnom tenise, cezpoľnom behu a v posledných rokoch aj v tenise.

Václav Merhulík

Narodil se 7. 10. 1948 v Teplicích, mládí prožil v Děčíně, kde v roce 1967 maturoval na střední všeobecně-vzdělávací škole. Vysokoškolské studium geodézie a kartografie zakončil na Fakultě stavební ČVUT v Praze v roce 1972. V témže roce nastoupil do rezortu Českého úřadu geodetického a kartografického jako geodet na středisko geodézie (SG) v České Lípě. Prošel postupně všemi činnostmi při vedení evidence nemovitostí, v dokumentaci a inženýrské geodézii při měření základních map závodu i jeřábových drah. Pracoval dále jako vedoucí oddělení a zástupce vedoucího SG. V roce 1992 se stal vedoucím SG Česká Lípa a dále, v souvislosti s organizačními změnami

rezortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, v roce 1993 ředitelem Katastrálního úřadu (KÚ) v České Lípě a od roku 2004 je ředitelem Katastrálního pracoviště Česká Lípa KÚ pro Liberecký kraj. Dlouhá léta se věnoval aktivně orientačnímu běhu, sportoval a trénoval mládež. Je členem Českého svazu zahrádkářů a je rovněž aktivní v dalších místních občanských sdruženích.

Výročí 70 rokov:

Ing. Július Bartaloš, PhD.

Narodil sa 17. 10. 1943 v Rimavskej Sobotě. Po skončení štúdia zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1966 nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie v Bratislave, kde pracoval na tvorbe účelovej mapy Bratislavy v mierke 1 : 1000. V tejto práci pokračoval aj v Inžinierskej geodézii, n. p., závod v Bratislave. Koncom roku 1968 bol, na základe konkurzu, prijatý na Katedru mapovania a pozemkových úprav (KMPÚ) SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako výskumný pracovník. Tu sa venoval hodnoteniu kvality výsledkov tvorby máp veľkých mierok. Od roku 1973 bol priradený za pedagogického zamestnanca. Od roku 1978 prednášal predmety mapovanie a evidencia nehnuteľností pre poslucháčov štúdia popri zamestnaní. Vedeckú hodnotu kandidáta technických vied získal v roku 1993. Od roku 1995 prednášal predmety: katastrálne mapovanie, kataster nehnuteľností a metódy analýzy údajov katastra nehnuteľností. Je autorom a spoluautorom 4 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) a 26 odborných a vedeckých prác, z toho 2 v zahraničí. Ďalej je autorom návrhu pamätnej tabule s vyznačením bratislavského poludníka a textu na tejto tabuli, realizovanej na dunajskom nábreží v septembri 2002. Je spoluriešiteľom 13 výskumných úloh orientovaných na modelovanie spoločných zariadení a opatrení v projektoch pozemkových úprav. V rokoch 1999 až 2001 bol v rámci medzinárodného programu Leonardo da Vinci spoluriešiteľom projektu Land Information Management for Executive v spolupráci s Vysokou školou geodézie a pozemkových úprav v Székesfehérvári (Maďarsko). Bol členom akademického senátu SvF STU, členom technickej komisie 89 Geodézia a kartografia Slovenského ústavu technickej normalizácie a členom komisie pre kataster Komory geodetov a kartografov. Do dôchodku odišiel 31. 8. 2009.

Ing. Pavel Neuberg

Narodil se 26. 10. 1943 v Praze, kde také absolvoval v roce 1961 Střední průmyslovou školu zeměměřickou. Od 3. 7. 1961 začal pracovat v tehdejší Ústavu geodézie a kartografie v Pardubicích, středisko geodézie v Pardubicích. V roce 1982 dokončil vysokoškolské studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Od 1. 1. 1993 byl jmenován vedoucím odboru katastru Katastrálního úřadu (KÚ) v Pardubicích, následně pak ředitelem Katastrálního pracoviště Pardubice KÚ pro Pardubický kraj. Dne 31. 12. 2010 odešel do důchodu.

Ing. Andrej Vojtičko, PhD.

Narodil sa 18. 11. 1943 v poľskej dedine Czarna Góra. Na Slovensko – do Kežmarku prišiel s rodičmi v roku 1946. Po skončení odboru zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave s vyznamenaním v roku 1966 nastúpil do Československých štátnych dráh, Správy Východnej dráhy – Stredisko železničnej geodézie v Bratislave, kde získal prvé skúsenosti vo funkciách geodet, vedúci geodet a neskôr vedúci oddelenia, pričom vykonával najmä meračské a vytyčovací práce pri komplexných rekonštrukciách železničných staníc a tratí. Vedec-kú hodnot' kandidáta technických vied získal v roku 1979. V roku 1982 prešiel do technického odboru Slovenského úradu geodézie a kartografie (od 1. 1. 1993 Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky – ÚGKK SR), kde ako vedúci odborný referent špecialista na racionalizáciu a automatizáciu a od 1. 1. 1989 ako vedúci oddelenia kartografie a technického rozvoja riadil a koordinoval tvorbu koncepcií automatizácie a zabezpečoval jej hardvérovú a softvérovú realizáciu. Ďalej riadil práce na budovaní a rozvoji automatizovaného informačného systému (AIS) geodézie a kartografie a koordinoval jeho väzby s ďalšími odvetvovými informačnými systémami. 1. 7. 1989 bol vymenovaný za riaditeľa technického odboru, 1. 1. 1993 za riaditeľa odboru geodézie a kartografie, 1. 1. 2001 za riaditeľa odboru geodézie, kartografie a medzinárodných vzťahov a od 1. 1. 2002 do 31. 8. 2007, t. j. do odchodu do dôchodku, bol riaditeľom odboru geodézie, kartografie a geoinformatiky ÚGKK SR. Od roku 1992 sa angažoval v oblasti využívania zahraničnej pomoci, kde zabezpečoval implementáciu programu PHARE v podmienkach rezortu ÚGKK SR. Nadobudnuté odborné vedomosti odovzdával na konferenciách a seminároch ako autor referátov najmä z oblasti automatizácie, rozvoja informačných technológií a budovania AIS geodézie, kartografie a katastra. Tiež prednášal na postgraduálnom štúdiu odboru geodézia a kartografia SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU). Od roku 1987 pôsobil v terminologickej komisii ÚGKK SR, ktorej bol od roku 1989 predsedom. Ďalej bol predsedom redakčnej rady a členom výkonnej rady Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katastra (Bratislava 1998), členom Rady vlády SR pre informatiku, členom vedeckej rady SvF STU a členom komisie na obhajoby diplomových prác študijného odboru geodézia a kartografia SvF STU. Je autorom alebo spoluautorom 45 odborných prác a aktívne sa podieľal na spracovaní a vydaní 13-jazyčného terminologického slovníka z inžinierskej geodézie (Praha, Bratislava, Novosibirsk 1985). V roku 2003 bol dekanom SvF STU v Bratislave ocenený Plaketou profesora Gála za dlhoročnú spoluprácu a podporu SvF a za činnosť vo vedeckej rade SvF.

Doc. Ing. Antonín Zeman, DrSc.

Narodil se 22. 12. 1943 ve Slaném, kde také v roce 1962 ukončil maturitou studium střední všeobecně-vzdělávací školy. V letech 1962 až 1967 vystudoval specializaci geodetická astronomie na Fakultě stavební (FSv) ČVUT v Praze. Po studiu nastoupil na umístěnkou na středisko geodézie, ale od návratu z vojenské prezenční služby od roku 1968 až do roku 1975 pracoval v pražské pobočce

bývalého Kartogeofondu, v roce 1969 přejmenovaného na Geodetický ústav v Praze (předchůdce Zeměměřického úřadu), v oddělení nive-lace a gravimetrie. V roce 1976 nastoupil na základě konkurzu do Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického (VÚGTK) a od roku 1985 pracuje na FSv ČVUT, nejdříve jako od-borný asistent a od roku 1989 jako docent. Po konkurzním řízení byl v letech 1990 až 1999 vedoucím bývalé katedry vyšší geodézie. V roce 1977 obhájil kandidátskou práci na téma „Vliv změn baromet-rického tlaku na výsledky nivelace“. Habilitační řízení doplnil v roce 1993 obhajobou disertační práce „Geodetické aspekty některých geodynamických jevů“. Vědeckou hodnost doktora věd získal v roce 1999. Byl členem vědecké rady VÚGTK, dlouhou dobu je předsedou komisí státních závěrečných zkoušek na vysokých školách s geode-tickým zaměřením v České republice (ČR) i ve Slovenské republice. Opakovaně působil jako expert na Káhirské universitě a Akademii věd v Egyptě. Velmi obsáhlá je jeho pedagogická i vědecká publi-kační činnost, mj. i v časopise GaKO, převážně z oblasti fyzikální geodézie, teorie výšek a výškových systémů (přes 40 původních vědeckých a odborných prací). Od roku 2000 je za ČVUT spoluřešite-lem prestižního projektu „Experimentální výzkum dynamiky Země a jejího povrchu“ v rámci Výzkumného centra dynamiky Země, zříze-ného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR. (Viz též osobní zpráva v Geodetickém a kartografickém obzoru, 2013, č. 12, s. 331.)

Prof. Ing. Štefan Žihlavič, PhD.

Narodil sa 20. 10. 1943 vo Východnej, v osade Čierny Váh (okres Liptovský Mikuláš). Po skončení Lesníckej fakulty (LF) Vysokej školy lesníckej a drevárskej (VŠLD) vo Zvolene v roku 1965 nastúpil ako výskumný pracovník na LF VŠLD. V roku 1967 prešiel na Katedru geodézie a fotogrametrie (od roku 1981 Katedra hospodárskej úpravy lesov a geodézie – KHÚLG) LF VŠLD (od roku 1991 Technická univerzita – TU) ako odborný asistent. Vedeckú hodnot' kandidáta technických vied z vedného odboru geodézia získal v roku 1977, za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný v marci 1981 a za profesora pre odbor hospodárska úprava lesov, špecializácia geodé-zia a fotogrametria v lesníctve, v septembri 1996. Vedúcim KHÚLG LF bol od roku 1989 do 31. 1. 1990 a od 1. 9. 1997 do 31. 10. 2000. Od 1. 2. 1990 do 31. 1. 1997 vykonával akademickú funkciu dekana LF TU a od 1. 2. 1997 do 31. 10. 2000 akademickú funkciu prorektora TU. Od 1. 11. 2000 do roku 2007 vykonával opäť akademickú funkciu dekana LF TU. Od roku 2007 do roku 2009 bol vedúcim Katedry lesníckych stavieb a meliorácií LF TU. V súčasnosti pôsobí ako profe-sor na KHÚLG LF TU. Bol členom vedeckej rady LF TU, členom spo-ločnej komisie doktorandského štúdia z vedného odboru hospodár-ska úprava lesov LF TU, členom Slovenskej akadémie pôdohospodár-ských vied a členom Nemeckej spoločnosti pre fotogrametriu a diaľkový prieskum Zeme. Bol školiteľom doktorandov, pod jeho vedením 12 získali vedeckú hodnot'. Je autorom a spoluautorom 10 monografií, 2 vysokoškolských učebníc, 2 knižných publikácií, 19 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) a 160 vedeckých a odborných prác, z toho vyše 20 v zahraničí. Výsledky vedecko-výskumnej činnosti (ako zodpovedný riešiteľ a spoluriešiteľ) zhrnul

do 11 výskumných správ, a to z oblasti lesníckeho mapovania v prepojení na hospodársku úpravu lesov a ďalšie lesnícke disciplíny. Absolvoval viaceré pobyty a stáže na zahraničných univerzitách a bol gestorom, resp. spolugestorom viacerých medzinárodných i domácich sympózií. Záslužná bola jeho činnosť aj v oblasti športu. Takmer 30 rokov aktívne hrával basketbal na úrovni Slovenskej národnej ligy a bývalej Československej ligy. Je nositeľom viacerých ocenení.

Výročí 80 let:

Ing. Drahomíra Joštová

Narodila sa 25. 12. 1933. Bývalá ředitelka n. p. Kartografie Praha a později vedoucí oddělení odbytu dřívějšího Geodetického a kartografického podniku v Praze, s. p., se mj. významně podílela na vzniku sedlčanského pracoviště, které je dnes součástí Zeměměřického úřadu.

Ing. Martin Krnáč

Narodil sa 1. 12. 1933 v Detve. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1958 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie a kartografie (od roku 1960 Ústav geodézie a kartografie) v Žiline, Okresné meračské stredisko (od roku 1960 Stredisko geodézie – SG) vo Zvolene. Tu vykonával práce fotogrametrické, inžinierskej geodézie a na zakladaní jednotnej evidencie pôdy. Od roku 1961 sa venoval evidencii nehnuteľností (neskôr katastru nehnuteľností). V roku 1970 bol vymenovaný za vedúceho SG v Čadci Oblastného ústavu geodézie v Bratislave (od 1. 7. 1973 Krajská správa geodézie a kartografie – KSGK – v Banskej Bystrici). V rokoch 1978 až 1992 vykonával funkciu vedúceho SG v Žiline KSGK v Banskej Bystrici a od 1. 1. 1993 do 31. 10. 1994 bol riaditeľom Správy katastra Žilina Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici. 1. 11. 1994 prešiel do Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako inšpektor na aktualizáciu a spravovanie katastra nehnuteľností odboru katastrálnej inšpekcie. Je nositeľom rezortného vyznamenania. Do dôchodku odišiel 31. 12. 1996.

Prof. Ing. Ján Melicher, PhD.

Narodil sa 22. 11. 1933 v Pobeďime (okres Nové Mesto nad Váhom). Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva (FIS) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave s vyznamenaním v roku 1958 nastúpil na pedagogickú dráhu na Katedru geodetických základov (KGZ) FIS (od roku 1960 Stavebná fakulta – SvF) SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako asistent, od roku 1961 odborný asistent. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1969, za docenta pre odbor geodézie bol vymenovaný 1. 10. 1976 na základe habilitačnej práce v roku 1975 a za profesora pre odbor geodézie a kartografia 14. 10. 1998. V rokoch 1970 až 1990 bol vedúcim výskumného pracoviska Astronomicko-geodetického observatória KGZ SvF SVŠT. Venoval sa predovšetkým otázkam geodetickej astronómie a kozmickej geodézie, tak po stránke pedagogickej, ako aj vedeckovýskumnej. Bol

školiťelom doktorandov – pod jeho vedením 5 získali vedeckú hodnosť. Bol členom viacerých vedeckých a odborných komisií a aktívne pracoval v terminologickej komisii Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. Bohaté pedagogické skúsenosti využil pri písaní 8 dočasných vysokoškolských učebníc (skript), z toho 3 v spoluautorstve. Ako autor a spoluautor publikoval 50 vedeckých a odborných prác, z toho 9 v zahraničí, ďalej je spoluautorom maďarsko-slovenského a slovensko-maďarského technického slovníka, Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katastra (Bratislava 1998) a monografie Katalóg súradníc Slnka a Polárky na roky 2000 až 2004. Referoval na viac ako 30 konferenciách, seminároch a sympóziách u nás i v zahraničí. Bol vedúcim autorského kolektívu vysokoškolskej učebnice „Geodetická astronómia a základy kozmickej geodézie“ (Bratislava, Alfa 1993). Popri pedagogickej činnosti sa aktívne zapájal do riešenia výskumných úloh a grantových projektov. Jeho vedeckovýskumná orientácia bola zameraná na problematiku globálnej geodézie, nebeských a terestrických referenčných systémov, transformácie geodetických a rovníkových systémov na miestne siete, geodynamiku a metrológiu v geodézii. Výsledky vedeckovýskumnej činnosti zhrnul do 18 výskumných správ, z toho 8 ako zodpovedný riešiteľ a 10 ako spoluriešiteľ. Výsledky jeho výskumu sa využívajú pri odvodení rotačného času, parametrov orientácie Zeme a pri štúdiu geodynamiky. Spolupracoval s Medzinárodnou časovou službou, s Medzinárodnou službou pohybu pólu, so Štátnou komisiou času a frekvencií Gosstandard, s Polytechnikou vo Varšave a s Rakúskou akadémiou vied. Je nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 7. 2008.

Ing. František Smižanský

Narodil sa 21. 10. 1933 vo Vikartovciach (okres Poprad). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1958 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie a kartografie v Prešove (od roku 1960 Ústav geodézie a kartografie a od 1. 1. 1968 Oblastný ústav geodézie v Bratislave), Stredisko geodézie v Prešove. Tu ako vedúci čaty a od roku 1964 vedúci oddielu vykonával a viedol najmä práce na evidencii pôdy, revízii trigonometrických bodov, tvorbe topografických máp v mierke 1 : 10 000 a niektoré práce inžinierskej geodézie. V rokoch 1973 až 1980 ako vedúci oddielu v Geodézii, n. p., Prešov viedol mapovacie práce vo veľkých mierkach. V roku 1980 prešiel do Geodézie, n. p., Bratislava, kde pracoval v útvere riadenia kontroly akosti a neskôr ako vedúci prevádzky evidencie nehnuteľností. V rámci jazykovej a spoločenskej prípravy expertov absolvoval v rokoch 1983 až 1985 štúdium francúzskeho jazyka na Katedre jazykov Univerzity Komenského v Bratislave. V rokoch 1985 až 1991 ako expert v Alžírsku vykonával stavebný a zememeračský dozor pri výstavbe vodárenských zariadení. 1. 7. 1991 prišiel do Slovenského úradu geodézie a kartografie (od 1. 1. 1993 Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky) ako vedúci odborný referent špecialista na tvorbu základnej mapy veľkej mierky, neskôr – od roku 1995 do 31. 1. 1996, t. j. do odchodu do dôchodku – ako inšpektor na aktualizáciu a spravovanie katastra nehnuteľností

odboru inšpektorátu. Známý je tiež ako viacnásobný účastník celoštátnej súťaže geodetov a kartografov v stolnom tenise.

Výročie 85 rokov:

Ing. Tibor Bartovic

Narodil sa 12. 12. 1928 v Piešťanoch. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1952 nastúpil do Slovenského zememeračského a kartografického ústavu v Bratislave, ktorý bol premenovaný na Geodetický, topografický a kartografický ústav a neskôr na Geodetický ústav. Na týchto ústavoch vykonával najmä práce mapovacie a konštrukčné, najskôr ako vedúci čaty a od roku 1957 ako vedúci oddielu. V rokoch 1966 a 1967 pôsobil v Ústave geodézie a kartografie v Bratislave ako prevádzkový inžinier pre inžiniersku geodéziu. 1. 1. 1968 prešiel do novozriadenej Inžinierskej geodézie, n. p., závod v Bratislave do funkcie vedúceho prevádzky inžinierskej geodézie a fotogrametrie, kde pôsobil do 31. 3. 1969. Skúsenosti z praxe, odborný rozhľad a dobrý organizačný talent prispeli k tomu, že 1. 4. 1969 bol pozvaný do Slovenskej správy geodézie a kartografie (od 1. 7. 1973 Slovenský úrad geodézie a kartografie – SÚGK) do funkcie vedúceho oddelenia racionalizácie a technického rozvoja. Od roku 1981 bol vedúcim oddelenia rozvoja vedy a techniky a od roku 1984 do 31. 12. 1988, t. j. do odchodu do dôchodku, vedúcim oddelenia technického rozvoja a kartografie. Od 1. 1. 1989 do 30. 6. 1991 pracoval vo Výskumnom ústave geodézie a kartografie (VÚGK) v Bratislave ako vedecký sekretár. Ako vedúci oddelenia SÚGK, aj ako vedecký sekretár VÚGK úspešne uplatňoval svoje odborné vedomosti a veľkú pozornosť venoval rozvoju geodézie a kartografie na Slovensku. Nemožno nespomenúť jeho aktívnu činnosť vo vedecko-technickej spoločnosti. Je nositeľom viacerých vyznamenaní.

Prof. Ing. Lubomír Lauermann, CSc.

Narodil sa 25. 10. 1928 ve Studené, okres Jindřichův Hradec. V letech 1948 až 1952 vystudoval obor zeměměřického inženýrství na Vysokém učení technickém v Brně. Od roku 1951 pôsobil ako občanský učitel na Vojenské technické akademii v Brně. V roce 1953 byl ustanoven odborným asistentem a specializoval se na obor kartografie. V roce 1961 obhájil kandidátskou práci, docentem se stal v roce 1974 a profesorem byl jmenován v roce 1983. Rozsáhlé jsou i výsledky jeho vědecké a odborné činnosti, orientované převážně ve prospěch vojenské kartografie a geografie. Za svou pedagogickou, vědeckou a veřejnou práci obdržel četná vyznamenaní a uznání.

Výročí 90 let:

Ing. Milan Dokoupil

Narodil se 28. 11. 1923 v Přivoticích (okres Olomouc). Po válečných letech nuceného nasazení v Německu vystudoval zeměměřictví na Vysoké škole technické v Brně. Do praxe nastoupil do Stavoprojektu,

odkud roku 1958 přešel do Ústavu geodézie a kartografie v Opavě. Působil jako vedoucí oddělení stavebně-vytyčovací prací. Od roku 1975 pracoval jako vedoucí koordinace Krajské geodetické a kartografické správy pro Severomoravský kraj. Do důchodu odešel 31. 8. 1984. Má velkou zásluhu na vytvoření a rozvoji oboru inženýrské geodézie a na tvorbě technických předpisů. V rámci tehdejší ČSVTS byl organizátorem prvních kurzů odpovědných geodetů na ČVUT v Praze a dlouholetým členem vedení odborné skupiny inženýrské geodézie (IG). Byl odborným garantem řady odborných akcí IG v Janských Lázních, rozvíjel spolupráci s polskými geodety. Jeho činnost byla oceněna řadou vyznamenaní ČSVTS i polského SGP.

Blahopřejeme!

Z dalších výročí připomínáme:

Ing. František Čálek

Narodil se 10. 11. 1913 v Čáslavi (okres Kutná Hora). Zeměměřické inženýrství vystudoval na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze. Od roku 1934 pracoval postupně na katastrálním měřickém úřadu v Uzhorodu (do 15. 3. 1939), poté na katastrálním měřickém úřadě v Praze, v triangulační kanceláři ministerstva financí a v Zeměměřickém úřadě v Praze. Následně v Národním pozemkovém fondu, byl také členem družstev Geoplán a Geometra. Po vzniku Ústřední správy geodézie a kartografie v roce 1954 byl jmenován hlavním inženýrem Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Praze. V letech 1960 až 1976 pracoval na Českém úřadě geodetickém a kartografickém. Byl členem rezortních i mezirezortních komisí, působil jako oponent i lektor výzkumných prací, byl autorem mnoha odborných článků, recenzoval diplomové práce na ČVUT. Rozsáhlá byla jeho přednášková činnost, zejména na akcích bývalé ČSVTS. Jako jeden z mála jejích členů byl odměněn Zlatým odznakem. Významná byla jeho činnost při organizování zeměměřických prací v zahraničí. Velkou aktivitu vyvinul i při organizování výzkumných a vývojových prací v rezortu geodézie a kartografie. Po odchodu do důchodu pracoval několik let v n. p. Geodézie Praha v oblasti přípravy technologických předpisů pro práce na pražském metru. Zemřel 14. 1. 1994.

Ing. Karel Čípa

Narodil se 2. 10. 1928 v Hradci Králové. Po studiích na ČVUT působil krátkou dobu ve veřejné službě u tehdejšího Okresního národního výboru ve Frýdlantu v Čechách. V roce 1954 přešel do rezortu na Oblastní ústav geodézie a kartografie (OÚGK) v Liberci. Byl jmenován vedoucím střediska geodézie v Pardubicích a v roce 1963 ředitelem OÚGK v Pardubicích. V roce 1970 přešel do Prahy na Český úrad geodetický a kartografický, kde uplatnil své bohaté praktické a organizační zkušenosti jako vedoucí oddělení evidence nemovitostí. Řadu let působil jako člen státní zkušební komise na ČVUT, vykonával funkci předsedy rezortní zkušební komise. Je autorem řady inovací. Za pracovní angažovanost a veřejně prospěšnou činnost mu

byla udělena čestná rezortní i mimorezortní uznání a vyznamenání. Zemřel 31. 3. 2006.

Prof. PhDr. Karel Čupr

Narodil se 27. 12. 1883 v Nových Hradech (okres Ústí nad Orlicí). Po získání aprobace a doktorátu z matematiky v roce 1909 na Univerzitě Karlově v Praze a přechodném působení na středních školách byl jmenován v roce 1923 profesorem matematiky na České vysoké škole technické (ČVŠT) v Brně. Vědecky se zabýval otázkami diferenciálních rovnic, dále také aplikací matematiky pro inženýrskou praxi, zvláště pro elektrotechniku a geodézii. Pro potřeby učitelů a studentů vydal řadu monografií a knih z aplikované matematiky. Pro popularizaci vědy napsal tři knihy z tzv. rekreační matematiky, z nichž nejznámější jsou „Matematické zábavy a hry“. Zabýval se též dějiny matematiky a geometrie. Objevenou Komenského latinskou „Geometrii“ (geodesii) poprvé přeložil do češtiny a v roce 1942 publikoval. Na ČVŠT v Brně byl zvolen dvakrát děkanem a dvakrát rektorem. Byl dopisujícím členem Královské české společnosti nauk, čestným členem Jednoty českých matematiků a fyziků a čestným funkcionářem v řadě studentských spolků a institucí. Zemřel 22. 9. 1956 v Brně.

Ing. František Hronek

Narodil se 17. 10. 1913. Vystudoval zeměměřické inženýrství na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze v roce 1935 a nastoupil ke katastrální měřické službě. V roce 1940 přešel do triangulační kanceláře ministerstva financí, zařazené později do Zeměměřického úřadu pro Čechy a Moravu. Po válce se zúčastnil delimitačních a osidlovacích prací. Pro své bohaté zkušenosti z triangulace byl v letech 1956 a 1957 pověřen vedením triangulačních prací v Albánii. V roce 1969 se stal ředitelem nově vzniklého Geodetického ústavu (GÚ), tuto funkci vykonával do roku 1975. V letech 1976 až 1978 působil jako vedoucí provozu ústřední dokumentace GÚ. V roce 1978 odešel do důchodu. Zemřel 13. 6. 1995.

RNDr. Jan Chvátal

Narodil se 28. 10. 1913 v Jamolicích (okres Znojmo). Byl vědeckým pracovníkem v oboru kartografie ve Vojenském zeměpisném ústavu, Zeměměřickém úřadě, Státním zeměměřickém a kartografickém ústavě, v n. p. Kartografie (vedoucí redaktor) a nakonec (v roce 1968) výzkumným pracovníkem ve Výzkumném ústavu geodetickém, topografickém a kartografickém v Praze. Zemřel v roce 1977 v Praze.

Ing. Karel Jireček

Narodil se 23. 11. 1913. Po vysokoškolských studiích na České vysoké škole technické v Brně (1936) zde působil dva roky jako odborný asistent v ústavu prof. Semeráda. V roce 1938 byl přijat pro nové měření u Katastrálního měřického úřadu v Brně a Opavě. Po poválečných organizačních změnách byl ustanoven vedoucím zeměměřického oddělení u Krajského národního výboru v Ostravě (1949), v sjednocené geodetické službě hlavním inženýrem Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Opavě (1954), a po reorganizaci v roce

1968 vedoucím výroby u Geodézie, n. p., Opava. Ke konci své praktické činnosti působil na Krajské geodetické a kartografické správě (KGKS) v Opavě. Své poznatky z praktických zkušeností publikoval mj. v GaKO (1946 až 1966), ale ve značné míře je uplatňoval také v různých funkcích v ČSVTS, byl předsedou krajského výboru Společnosti pro geodézii a kartografii. Zúčastnil se řady zahraničních odborných akcí. Jeho záslužná činnost v ČSVTS byla oceněna „Zlatým odznakem I. stupně“ (1965). Svou aktivní činnost, po dvouletém působení u KGKS v Opavě, zakončil odchodem do důchodu v roce 1974.

Ing. Vladimír Kolář

Narodil se 22. 10. 1928 v Sepekově (okres Písek). Vystudoval ČVUT v Praze. Po skončení vojenské prezenční služby v roce 1953 nastoupil do Geometry, n. p., České Budějovice a od 1. 1. 1954 se stal pracovníkem Oblastního ústavu geodézie a kartografie (OÚGK) v Českých Budějovicích. Postupně prošel funkcemi vedoucího oddílu mapování, vedoucího provozu evidence nemovitostí (EN), hlavního geodeta a náměstka ředitele OÚGK pro Jihočeský kraj. Aktivně pracoval v odbornářských funkcích, v ČSVTS na krajské a vyšší úrovni. Od roku 1972 až do 1. 10. 1989, kdy odešel do důchodu, zastával funkci ředitele Geodézie, n. p., České Budějovice. Zasloužil se o dobré výsledky podniku, zejména na úseku evidence nemovitostí a v rozvíjení automatizace prací. Byl členem kolegia předsedy Českého úřadu geodetického a kartografického a předsedou státní zkušební komise pro závěrečné zkoušky oboru geodézie a kartografie Fakulty stavební ČVUT v Praze. Získané osobní poznatky a zkušenosti prosazoval na odborných seminářích, publikoval v GaKO a v krajském tisku. Zemřel v roce 2009.

Ing. Julius Mikula

Narodil se 1. 10. 1898 v Bystrém (okres Svitavy). Po studiích na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze působil několik let jako asistent u prof. Petříka na Ústavu praktické geometrie. Odtud přešel ke katastrální měřické službě, později působil na zemském finančním ředitelství v Praze, ministerstvu financí a ministerstvu veřejných prací, vždy v zeměměřických odborech, posléze pak působil v Zeměměřickém úřadě. Bohaté zkušenosti z této mnohostranné praxe uplatnil od roku 1951 jako profesor, a později jako zástupce ředitele, na Střední průmyslové škole zeměměřické v Praze. Přednášel geodetické počtářství. Veřejně působil v zeměměřické spolkové činnosti, v roce 1945 byl předsedou zeměměřického odboru Spolku inženýrů a architektů. Řadu let publikoval v GaKO. Zemřel 23. 4. 1960 v Praze.

Prof. Ing. Ľudovít Minich

Narodil sa 6. 11. 1908 v Hornej Trnávke, dnes časť obce Prestavky (okres Žiar nad Hronom). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Českom vysokom učení technickom v Prahe v roku 1937 nastúpil do Inšpektorátu katastrálneho vymeriavania v Košiciach. 1. 10. 1938 prišiel na prvú (novozriadenú) Vysokú školu technickú (VŠT) Dr. Milana Rastislava Štefánika v Martine, ktorá bola v akademickom roku 1939/1940 premiestnená do Bratislavy a dostala názov Slovenská vysoká škola technická (SVŠT). 1. 10. 1946 bol vymenova-

ný za mimoriadneho a 1. 5. 1950 za riadneho profesora pre odbor geodézie. V rokoch 1946 až 1952 pôsobil na Vysokej škole poľnohospodárskeho a lesného inžinierstva (v akademickom roku 1949/1950 tu vykonával funkciu dekana) a VŠT v Košiciach. Od roku 1952 do roku 1972, t. j. do odchodu do dôchodku, pôsobil ako profesor na Katedre geodézie Stavebnej fakulty SVŠT. Napísal 6 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) z geodézie a 10 odborných a vedeckých prác. Zaslúžil sa o rozvoj geodézie a kartografie na Slovensku a vychoval prvé technické generácie zememeračských, stavebných, lesných, poľnohospodárskych a baníckych inžinierov. Zomrel 25. 3. 1981 v Bratislave.

Ing. Bohuslav Nedvěď

Narodil se 5. 11. 1908 v Praze. Významný geodet, topograf, kartograf, učitel a výtvarník působil v katastrální měřické službě, triangulační kanceláři ministerstva financí a v Zeměměřickém úřadě. Od roku 1954 pracoval na Ústřední správě geodézie a kartografie ve funkci technologa. V letech 1972 až 1974 pracoval v Geodézii, n. p., Praha v oddělení technicko-organizačního rozvoje. Byl znám rovněž jako zanícený a náročný externí učitel na Střední průmyslové škole zeměměřické v Praze a v kursech pro topografy a kartografy. Bohatá byla i jeho činnost publicistická, recenzní, lektorská i umělecká. Zpracoval řadu obálek map pro veřejnost, plakátů a diplomů. Od roku 1975 žil na odpočinku v Praze. Zemřel 18. 11. 1989.

Doc. Ing. Otto Novák, CSc.

Narodil se 11. 11. 1923 v Unkovicích (okres Brno-venkov). Po absolvování základní školy byl v období od konce srpna 1939 do srpna 1949 zaměstnán jako dělník ve Zbrojovce Brno. Na konci července 1947 přešel k firmě Holec Brno, kde pracoval až do srpna 1948. V této době byl vybrán a poslán do „státního kurzu pro přípravu pracujících“ ve Velkých Losinách. Po absolvování kurzu v srpnu 1949 začal studovat lesní inženýrství na Lesnické fakultě Vysoké školy zemědělské (VŠZ) v Brně, které ukončil II. státní zkouškou dne 5. 9. 1953. Již od 1. 8. 1953 byl ustanoven odborným asistentem katedry geodézie. Hodnost kandidáta věd získal 26. 11. 1964 a dne 1. 2. 1971 byl jmenován docentem geodézie. Od března 1980 byl jmenován vedoucím katedry geodézie a fotogrammetrie VŠZ v Brně. Vedl semestrální i hlavní cvičení z geodézie, byl pověřován přednáškami z nižší geodézie u posluchačů lesního i zemědělského inženýrství. Podílel se na zpracování skript ze zemědělské geodézie, návodů ke cvičení z geodézie a byl plně zapojen do vědeckovýzkumné činnosti katedry. Aktivně se také podílel na práci v mezinárodním dálkovém průzkumu Země, v projektu Interkosmos Geoex-86, kde se zúčastnil několika výročních zasedání v různých státech. Od 1. 9. 1986 přešla katedra geodézie a fotogrammetrie do společné katedry hospodářské úpravy lesů a geodézie a doc. Novák byl jmenován v rámci této katedry vedoucím oddělení geodézie a fotogrammetrie. Tuto funkci zastával až do své smrti. Zemřel 30. 1. 1989 v Brně.

Ing. Antonín Pasler

Narodil se 24. 10. 1913 v Hradci Králové. Byl dlouholetým pracovníkem Geodetického a topografického ústavu (GTÚ) v Praze a tělový-

chovným činovníkem s mezinárodní kvalifikací. Nastoupil do státní zeměměřické služby v roce 1937 a pracoval převážně v oboru nivelace. V letech 1945 až 1948 byl přidělen k osidlovací komisi při ministerstvu zemědělství. Po návratu vedl v Zeměměřickém ústavu až do roku 1953 budování státní niveláčnické sítě, od roku 1954 přešel do útvaru technické kontroly GTÚ, později pracoval kratší dobu v gravimetrii a poté byl vedoucím oddělení v niveláčním provozu Geodetického ústavu, a to hlavně v období mezinárodních opakovaných nivelací pro sledování recentních pohybů zemské kůry a pro obnovu státní sítě. Zemřel v roce 2002 v Praze.

Ing. Vladimír Pospíšil

Narodil se 22. 10. 1928 v Praze. Vystudoval reálné gymnázium, zeměměřické inženýrství na ČVUT v Praze v roce 1951 a později Vysokou školu ekonomickou. Praxi zahájil v Geoplánu a v roce 1954 se stal pracovníkem Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Praze. V roce 1957 přešel jako zeměměřič gravimetrie a seismiky do Ústavu pro průzkum uhelných ložisek, který v roce 1958 splynul s Geologickým průzkumem, n. p., Praha. V tomtéž roce byl vyslán na geofyzikální průzkum naftových ložisek do Afghánistánu. Po návratu a kratším působení v seismické skupině byl jmenován do funkce vedoucího provozu geofyziky. V roce 1963 přešel do ekonomického oddělení Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického v Praze. Od 1. 3. 1968 působil na tehdejší Ústřední správě geodézie a kartografie, kde po řadu let pracoval v různých ekonomických funkcích, naposledy byl ředitelem ekonomicko-správního odboru Českého úřadu zeměměřického a katastrálního. Bohatá byla jeho veřejná činnost v bývalé ČSVTS (předseda odborné skupiny ekonomiky a vědeckého řízení) a SVAZARMU (předseda Škoda-klubu). Za svoji pracovní a společenskou angažovanost obdržel několik uznání a vyznamenání. Zemřel 15. 1. 2009 v Praze.

Prof. Ing. RNDr. Bohuslav Šimák

Narodil se 9. 11. 1908 v Jeníkovcích (okres Pardubice). Vystudoval zeměměřictví na ČVUT v Praze (1933 až 1937) a geografii na Univerzitě Karlově v Praze (od roku 1938), studium zakončil v roce 1945 doktorátem. Po osvobození byl přijat do Vojenského zeměpisného ústavu v Praze jako důstojník z povolání. Po deseti letech byl jmenován docentem na Vojenské akademii v Brně a v roce 1964 také profesorem na Přírodovědecké fakultě tehdejší Univerzity J. E. Purkyně v Brně (Masarykovy univerzity). Podílel se na tvorbě Čs. vojenského atlasu (1957 až 1965), Atlasu čs. dějin (1965) a Národního atlasu ČSSR (1966). Bohatá byla i jeho činnost publikační, započatá již za okupace a spadající do historické kartografie, zejména v českých zemích. V letech 1942 a 1943 napsal spolu s Ing. J. Honsem populární dvoudílnou knihu „Pojďte s námi měřit zeměkouli“ (Kouzelný dalekohled, Papírová zeměkoule). Od roku 1974 žil na odpočinku v Brně, kde zemřel 8. 3. 1995.

Doc. Ing. Juraj Šolc, CSc.

Narodil sa 23. 12. 1928 v Lučenci. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1951 nastúpil na dráhu pe-

dagóga na Katedre geodézie Fakulty stavebného a zememeračského inžinierstva (od roku 1960 Stavebnej fakulty) SVŠT. Venoval sa predmetu geodézia, ktorý od roku 1963 prednášal pre odbory pozemné stavby a vodné hospodárstvo a vodné stavby. V roku 1963 získal vedeckú hodnosť kandidáta technických vied a za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný 1. 4. 1968. Bol autorom alebo spoluautorom 3 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) a vyše 40 odborných a vedeckých prác. Aktívne sa zapájal do riešenia výskumných úloh (8). Bol školiteľom vedeckých aspirantov a viac rokov spolupracoval s podnikmi na výrobu geodetických prístrojov (MOM Budapešť a Carl Zeiss Jena). Veľa úsilia venoval činnosti vo vedecko-technickej spoločnosti. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Zomrel 29. 10. 1990 v Nitre, pochovaný je v Bratislave.

Ing. František Šponer

Narodil sa 8. 10. 1913 v Prostějově. Po štúdiách na Českej vysokej škole technickej v Brně nastoupil v roku 1937 ke katastrálnemu merickej službe na Slovensko. Od roku 1939 pôsobil na katastrálnom úrade v Sedlčanoch, kde v období let 1950 až 1954 zastával funkciu vedúceho technického referátu tehdejšího Okresného národného výboru. Za okupácie (1943 až 1945) bol zapojený v odboji ako člen partyzánskej brigády v Sedlci (okres Benešov). Od roku 1954 pôsobil ako vedúci strediska geodézie v Příbrami. Jeho práce odborná i verejná bola ocenená radou medailí a čestných uznávaní. Zomrel 29. 8. 1986 v Příbrami.

Ing. Štefan Tóth

Narodil sa 13. 12. 1913 v Mokrancach (okres Košice-okolie). Zeme-meračské inžinierstvo skončil na Vysokej škole technickej v Brne v roku 1940. V tomto roku nastúpil do Inšpektorátu katastrálneho vymeriavania (IKV) v Martine. 1. 5. 1945 sa stal prednostom IKV v Košiciach. V máji 1946 prišiel do Katastrálneho meračského úradu (od roku 1949 zememeračské oddelenie technického referátu Krajského národného výboru) v Bratislave. V rokoch 1954 až 1956 pracoval v Správe geodézie a kartografie na Slovensku ako vedúci odboru. Od 1. 1. 1957 do 14. 1. 1970 pôsobil v Kartografickom a reprodukčnom ústave v Modre-Harmónii (od roku 1963 v Bratislave), z ktorého bola 1. 1. 1968 vytvorená Kartografia, n. p., a od roku 1970 Slovenská kartografia, n. p., ako hlavný inžinier a neskôr technicko-výrobný námestník riaditeľa. 15. 1. 1970 prešiel do Slovenskej správy geodézie a kartografie (od 1. 7. 1973 Slovenský úrad geodézie a kartografie) ako vedúci referent, neskôr vedúci oddelenia a ústredný odborný referent, kde pôsobil do 30. 6. 1976, t. j. do odchodu do dôchodku. Zomrel 30. 9. 1999 v Bratislave.

Ing. Miroslav Váňa

Narodil sa 26. 12. 1923. Po ukončení štúdií (přerušených uzavretím vysokých škôl), pracoval krátke v Geopláne. V roku 1952 nastoupil do Státního ústavu pro projektování a výstavbu hl. m. Prahy, v roku 1958 prešiel do merickej strediska Obvodního národného výboru Praha 2 a v roku 1960 ako odborný asistent na Fakultu stavební ČVUT v Praze. V pedagogickej práci plne uplatnil své bohaté zkušenosti z předchozích let. Přednášel topografické mapování pro denní

studium a mapování pro dálkové studium. Byl spoluautorem několika skript. Po odchodu z vysoké školy působil ještě řadu let jako profesor matematiky a fyziky na středním odborném učilišti. Jeho pedagogická práce na vysoké škole byla oceněna udělením medaile „Za významné zásluhy o ČVUT“. V roce 1983 odešel do důchodu. Zemřel 7. 1. 2000 v Praze.

Ing. Miloslav Vítoul, CSc.

Narodil se 28. 11. 1928 v Lomnici u Tišnova (okres Brno-venkov). Po studiích na Vysoké škole technické (VUT) v Brně nastoupil v roce 1951 u Geoplánu ve Zlíně. V roce 1954 přišel do resortu Českého úřadu geodetického a kartografického na Oblastní ústav geodézie a kartografie v Brně. Zde zastával řadu vedoucích funkcí a v roce 1976 byl jmenován ředitelem Geodézie, n. p., v Praze. V období 1983 až 1987 působil v Geodetickém a kartografickém podniku Praha, s. p., jako obchodní náměstek ředitele a poté přešel na stavební fakultu VUT v Brně, na niž obhájil také kandidátskou práci z oblasti katastru nemovitostí. Významná byla i jeho angažovanost v ČSVTS a v Mezinárodní federaci zeměměřičů FIG. Zemřel 17. 5. 1995.

25. 12. 1758 – **poprvé byla spatřena Halleyova kometa**, jejíž návrat předpověděl o 53 let dříve Edmond Halley, po němž byla pojmenována. Stala se první objevenou periodickou kometou a navštívilo ji pět meziplanetárních sond – sovětské Vega 1 a Vega 2, evropská Giotto a japonské Suisei a Sakigake. První snímky komety byly pořízeny roku 1986 ze sondy Giotto, která prolétla 600 km od jejího jádra. Poslední návštěva komety ve Sluneční soustavě byla právě roku 1986 a další návrat bude v roce 2061. Halleyova kometa je jediná, která se objevuje v krátkých časových intervalech a je viditelná pouhým okem.

1863 – založil pruský geodet generál Johann Jacob Bayer vedecké združenie s názvom Stredoeurópske stupňové meranie, premenované v roku 1866 na Európske stupňové meranie a neskôr, po vstupe Japonska a USA, na **Medzinárodné združenie pre meranie Zeme**. Za prvej svetovej vojny sa toto združenie rozpadlo. V roku 1919 bolo v Bruseli (Belgicko) obnovené pod názvom **Medzinárodná geodetická a geofyzikálna únia** (International Union of Geodesy and Geophysics – IUGG), ktorej súčasťou je aj Medzinárodná geodetická asociácia (International Association of Geodesy – IAG). IAG sústreďuje svoju činnosť na všetky problémy a úlohy medzinárodnej spolupráce pri určovaní tvaru a rozmerov Zeme a jej tiažového poľa.

1873 – v súvislosti s európskym stupňovým meraním sa začala budovať **prvá sieť presnej nivelácie na území Českej republiky (ČR) a Slovenskej republiky (SR)**. Budovaním siete presnej nivelácie v bývalom Rakúsko-Uhorsku bol poverený Vojenský zemepisný ústav (VZÚ) vo Viedni, ktorý sa pri tom riadil všeobecnými zásadami na vykonávanie presných nivelácií schválenými na valných zhromaždeniach pre stupňové merania. Sieť nazývaná ako sieť RUVZÚ, t. j. sieť rakúsko-uhorského VZÚ, bola dobudovaná v roku 1895. Za porovnávaciu plochu tejto nivelácie bola zvolená stredná hladina

Jadranského mora – mareograf na móle Sartorio v Terste (Taliansko). Od tohto mareografu sa merali nivelačné ťahy po celom území bývalého Rakúsko-Uhorska, a to prevažne po železničných tratiach. Pretože mareograf v Terste bol príliš vzdialený od hlavnej časti nivelovaného územia, vybudovalo sa na území bývalej monarchie sedem základných nivelačných bodov, z nich jeden na území ČR (Lišov pri Českých Budějoviciach) a jeden na území SR (Strečno pri Žiline).

23. 10. 1948 – bol zriadený **Vojenský zemepisný ústav (VZÚ)** – **odlúčená časť Banská Bystrica** ako odborné pracovisko na spracovanie a vydávanie jednotných topografických máp, z ktorého vznikol 14. 6. 1951 VZÚ Banská Bystrica, neskôr v roku 1952 2. vojenský kartografický ústav Banská Bystrica a v roku 1958 Vojenský kartografický ústav Banská Bystrica – **od roku 1974 Vojenský kartografický ústav Harmanec** (od 1. 7. 1989 štátny podnik) a **od 1. 2. 2002 VKÚ, akciová spoločnosť, Harmanec**. VKÚ, akciová spoločnosť, Harmanec je vydavateľstvom máp a produkčnou kartografickou a polygrafickou spoločnosťou s vlastnou výrobnotechnickou základňou. Jej logo nájdeme na celom rade kartografických výrobkov pre domáci a zahraničný trh, ktoré charakterizuje kvalita, presnosť a spoľahlivosť.

23. 12. 1953 – nařízením vlády byly zřízeny **Ústřední správa geodesie a kartografie a Správa geodesie a kartografie na Slovensku**. Celostátní zájmy ve výkonu geodetických, topografických a kartografických prací byly zajištěny zřízením celostátních ústavů: Výzkumného ústavu geodetického topografického a kartografického v Praze, Geodetického a topografického ústavu v Praze, Kartografického a reprodukčního ústavu v Praze, Geodetického, topografického a kartografického ústavu v Bratislavě a oblastních ústavů geodesie a kartografie v Praze, Plzni, Liberci, Hradci Králové, Českých Budějovicích, Brně/Opavě, Bratislavě, Žilině a Košicích. Úkolem pracovníků oboru geodesie, topografie a kartografie mělo být, aby dalším upevněním takto vytvořené organizace a na základě nejvyšší techniky při provádění prací zajistili rozvoj theoretických věd a československé geodesie a kartografie a plnění požadavků na urychlené pořizování a dodávání technicky dokonalých map, na provádění geodetických prací na stavbách a na přesné údaje pozemkového katastru, potřebné k řádné evidenci zemědělské půdy.

24. 10. 1978 – **na oběžnou dráhu byla vynesena** spolu s družicí Interkosmos **první československá družice Magion**. Název značí řadu malých družic Země určených k výzkumu parametrů MAGnetického pole, IONosféry a plazmatu v okolí Země. Družice vyvinuté v Ústavu fyziky atmosféry Československé akademie věd byly vypuštěny v letech 1978 (Magion 1), 1989 (Magion 2), 1991 (Magion 3), 1995 (Magion 4) a 1996 (Magion 5).